

[Socialministeren.]

indstillingen er enstemmig fra nævnet, må ministeren følge denne indstilling. Hvis den derimod ikke er enstemmig, er ministeren friere stillet; og som det vist er det ærede medlem bekendt, har der foreligget tilfælde af den art, hvor jeg har foretaget anerkendelse på trods af flertallets indstilling.

Ændringsforslag nr. 2 angår spørgsmålet om, hvorvidt der skal være 100 eller 500 medlemmer. Det er jo da nok en sag, man kunne drøfte, hvis det var et forslag, der stod alene; men som venstre og de konservative har stillet det op, står det jo sammen med ændringsforslag nr. 1 og går altså ud på en ubetinget godkendelse af den pågældende kasse i hvert enkelt tilfælde, hvis den opnår 500 medlemmer. Jeg ved ikke, om man har tænkt over den konsekvens, det kan få for forsikringssystemet. En hurtig udregning vil sige os, at hvis ministeren ubetinget skal godkende det, hver gang 500 samler sig og forlanger en arbejdsløshedskasse, kan vi i løbet af kort tid få 1 500 arbejdsløshedskasser her i landet. Det er vel ikke det, der er meningen. Hvis man har tænkt sig at foretage en stramning og sortering, kan man drøfte, om tallet skal være 500 eller 1 000, eller hvad det nu skal være, men den anden betingelse må gælde ved siden af.

I ændringsforslag nr. 3 foreslås det, at medlemsbidraget skal være ens for kassens medlemmer, hvad enten de tillige er medlemmer af vedkommende faglige organisation eller ej. Som anført i betænkningen indeholder arbejdsløshedsloven ingen regler om dette forhold, og det er også blevet understreget her, men hjemmelen for at kræve højere bidrag af de medlemmer, der ikke er medlemmer af den faglige organisation, findes i arbejdsnævnets godkendte mønstervedtægt. Det forhøjede bidrag kan ikke udgøre mere end $33\frac{1}{3}$ pct., medens det tidligere kunne komme helt op på 75 til 100 pct. af det normale bidrag.

Det spørgsmål, om man skulle opkræve et sådant ekstra kontingent for dem, der ikke var medlemmer af den faglige organisation, har været undersøgt ganske nøje. I 1941 nedsatte den daværende regering et udvalg vedrørende den sociale lovgivning. Det pågældende udvalg bestod af 5 regeringsmedlemmer samt repræsentanter for

socialdemokratiet, partiet venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og Danmarks retsforbund, Dansk Arbejdsgiverforening og arbejdsløshedskasserne. Udvalget afgav betænkning i 1942, og vedrørende det problem, der her er diskuteret, nemlig det forhøjede medlemsbidrag, sagde man noget, som har interesse for os i dag, og jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et kort citat:

„Udvalget finder, at deltagelse i administrationsudgifterne kun kan dække en ringe del af forhøjelsen.“

Altså det vil sige: man lægger ikke afgørende vægt på administrationsudgiften. Videre siger man:

„Udvalget må imidlertid erkende, at den omstændighed, at den her omhandlede gruppe af medlemmer i modsætning til de øvrige kan indtræde i og udtræde af forsikringen efter eget forogdtbefindende og således kan unddrage arbejdsløshedskasserne medlemsbidraget i arbejdsperioder, hvor de netop burde betale det, begrundet en rimelig forhøjelse af bidraget. Man ville imidlertid i så henseende finde, at grænsen burde sættes ved en forhøjelse på $33\frac{1}{3}$ pct. Arbejds- og socialministeren har erklæret sig villig til at foranledige, at kontingentet for de medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser, som ikke står tilsluttet vedkommende faglige organisation, ikke sættes til mere end $33\frac{1}{3}$ pct. over kontingentet for kassernes øvrige medlemmer, og udvalget finder herefter ikke, at der er grundlag for at foreslå optaget nogen bestemmelse i loven om dette forhold.“

Altså det ligger her ganske klart, og jeg skal ikke gå meget i enkeltheder, men kun fastslå, at standardvedtægterne indeholder bestemmelsen, og at disse standardvedtægter med mellemrum har været til revision. Sidst har de været forhandlet i arbejdsnævnet i 1959, altså for ca. 2 år siden, hvor også bestemmelsen om de $33\frac{1}{3}$ pct. blev enstemmigt godkendt af repræsentanter for både venstre og de konservative.

Ændringsforslag nr. 4 går ud på, at den refusion på 85 pct., som jeg har foreslået, skal nedsættes til 80 pct. Hertil vil jeg gerne bemærke, at det ikke er alle kassernes sociale udgifter, der dækkes med 85 pct. som her foreslået; det gælder kun de kasser,